

AASTA **SALGAJUHT 2023** ● **RAGNE SAKSAMAAL ACADEMYL**
● MITU KORDA HAIGUTATI **NÕUPÄEVADEL?** ● **BRILJANT-
RISTIKHEINA** JÄLGEDES ● JUHATUSE **UUS KOOSSEIS** ●
OTSITAKSE UUT **LAAGRIALA JUHTI** ● UUED **LAAGRIKOKAD**

Ristikheina- leht kuulutab imelist kevadet!

Aitäh, et hoida käes minu kommunikatsioonijuhi ametiaja viimast gaidide infolehte, mis käib käsikäes välihooja algusega gaidluses. Loodan, et leiad nende kaante vahelt kõike, mida lootsid ja võib-olla veidi enamatki. Ilusad meeleolukad fotod, lustakad ja ausad jutustused ning kõige ehtsamad emotsioonid meie kõigi gaidirajalt on see, mis teeb selle väljaande eriliseks ja olen uhke, et praegune toimetuse tiim on suutnud ennast ikka ja alati ületada.

Suur aitäh meie kõige imelisemale kujundajale, kes on alati täitnud ka toimetaja rolli ning juhtinud meid õigele teele, et Ristikheinalaht oleks, vähemalt meie hinnangul, maailma parim väljaanne.

Naudi ja ära unusta oma häid mõtteid edasi anda!

Peatoimetaja
ngdr Kaire Jürgenson

Juhid ikka
sositavad
omavahel.

Aitäh, tublid
korraldajad!

Kõige nooremad gaidistaarid.

Tõsine nokitsemine peale
matka.

Nõo Langevad Tähed ja Päikese-
karud.

Vanemgaidide raja esikohale
pürgijad.

Toidupunktis jagati maailma parimat nuudlisuppi.

Fotod: Kaire Jürgenson, Kirke Kalamats

Pikalt harjutatud etteasted.

Tibude Loendus ja Briljant-Ristikheina müsteerium

Laager toimus Lääne-Virumaal Tamsalu Gümnaasiumis 17-19. novembril. See laager oli esimene, kuhu ma sain oma uue salga Galaktika Huntidega minna.

Ma mäletan, kuidas me soojast rongist välja astusime ja ma koheselt alahindasin õuetemperatuuri. Kui me kooli kohale jõudsim, oli tore näha oma sõpru ja minu kõige paremat sõpra Mark Bulaki. Veidi peale kohale saabumist jõudis juba kätte öhtusöögi aeg. Avamisel tutvustati laagri teemat, milleks oli kättemaksukontor – laager kandis pealkirja “Gaidi kättemaks”. Pidime asuma detektiividena otsima kadunud Briljant-Ristikheina, et anda see peagaidile tagasi.

Üks asi, mida ma ootasin kõige rohkem, oli matk, mis toimus järgmisel päeval varahommikul. Täpselt enne matkale liikumist tuli mulle meelde, kui külm oli eelmisel öhtul, seega ma panin igaks juhaks endale teise kampsuni veel selga. Matkal oli muidu kõik täiesti tavaline nagu üks korralik matk ikka, aga seekord oli mul tunne, et midagi erilist on juhtumas. Me kõndisime oma matkagrupiga mööda metsateed ja meil

Reedeseid mängud.

oli selline huvitav seis, et mina ja kaks mu matkaliiget olime tagapool ning teised kaks olid eespool. Kui me kolm lõpuks järgi jõudsim, tuli välja, et kaks mu matkagrupi liiget olid leidnud ühe laste mänguauto, mille me otsustasime

endaga kaasa võtta. Pärast matka saime me teada, et matkagrupp pidi tegema ühe Kättemaksukontori teemalise etenduse ja koheselt tuli meile meelde see auto, mis me olime matkalt kaasa võtnud, et seda etenduses kasutada. Kahjuks oli juhtunud nii, et meie üks tiimikaaslane ei julgenud lavale tulla, seega me ei saanud esitlust teha, aga tore oli ikka näha teisi nende etendusi tegemas. Kui öhtul disko hakkas, oli mul kaasas kõige parem kostüüm, millele mu pea suutis mõelda – tavalised lühikesed püksid, üks must T-särk ja üks kaabu, aga siin oli ka üks konks. Ma olin enne laagrisse tulekut õmmelnud suure osa jõuluehetest oma riiete külge, kuna teemaks oli sädelev ja sätendav nagu Briljant-Ristikhein, mis oli laagri keskne müsteerium.

Järgmisel hommikul, kui ma olin läinud autasustamisele, siis kuigi me ei saanud matka eest auhinda, sain ma kõige parema kostüümi auhinna, mis tegi mind väga uhkeks.

Ja nagu alati, on kõige raskem osa laagrist lahkumine, seega kui me pidime koju minema, oli see muidugi suur kurbus. **gaid Kennet Rägo**

Alati lustakad Kristel ja Piret.

Nagu tavaliselt, ei startinud ma päris õigel ajal kodust, aga pärast tegevjuhi peale korjamist Pärnust saime rõõmsalt teele asunud. Jõudsime kohale kõige õigemal ajal, nimelt söögiajaks. Rõõm oli näha üle pika aja kõiki noori ja vanu gaides ja tõdeda, et nad on ikka sama toredad, aktiivsed ja südamlilikud kui aastaid varem. Peale õhtusööki oli aeg tegeleda tähtsamate teemadega.

Gaiderkogu koosolekul, mis oli kõige osalejaterohkem läbi aegade, nagu ka pühapäevane aastakoosolek, sai otsustatud, et Tiia peaks ikkagi jätkama gaiderkogus juhupositsioonil. Ja arutasime suviseid plaane. Peale seda algasid nõupäevad, kus arutasime teemadel Laose laagriala ja osalustasud. Aitäh Mariale, keda on alati väga huvitav kuulata, kuna tema kiring gaidluse vastu on hoomamatu. Poole üheteistkümne paiku olid teemad lõppenud ning sõitsime Miia juurde ööbima.

Ilmselgelt, kui oled ööbimas ühe katuse all tegevjuhi ja peagaidiga, ei lõppenud päev sellega, et oleks kohe magama saanud. Vaja oli ju veel ainult 700 templit lüüa ja siis paberid üle lugeda, rääkimata sellest, et oli vaja veel järgnevate päevade tegevused korralikult läbi arutada.

Uuh – pool kolm ja uni saabuski. Aga juba oli hommik

Fotod: Kaire Jürgenson

ning tähtsad teemad ootasid. Teine päev algas järgukava aruteluga, mis oli mõnusalt praktiline, kõik said oma arvamuse kirja panna ning ootan nüüd juba põnevusega kokkuvõtet.

Järgnes Kajaka salga tuleviku teemaline arutelu. Ma ise sinna salka ei kuulu, aga pärast seda tekkis küll tahtmine olla osa millestki nii toredast.

Kiire maitsev lõunasöök ja siis juba juhatus paneel, mis oli vägagi meeleolukas ja kõik tähtsad küsimused said vastatud ja sinna juurde veel kõhutäis naerugi. Seejärel haaras ohjad Kaire ning tegi

Nõupäevad Keilas ilma haigutusteta

Aitäh Mariale, keda on alati väga huvitav kuulata, kuna tema kiring gaidluse vastu on hoomamatu.

väga konstruktiivset tagasidet andva harjutuse, kus jällegi ei jäänud kellelgi mõtted esitamata. Väga tore oli see, et sai rääkida nii sellest, mis on hästi, kui ka sellest, mida saaks veel parendada.

Järgmine punkt tundus paberil kõige igavam – ARENGUKAVA. Hakkasin juba haigutama, aga siis tulid käsud nii suurelt unistada kui jaksad ja juba oli nii loov ja põnev olla, et haigutus ei tulnud enam meeldegi. Mida kõike seal unistatud sai, saate lugeda protokollist.

Nüüd oli aeg kiirelt ajuti- sest kodukohast läbi astuda ja ennast ilusaks teha ning tänuõhtusöögile minna. Vahepeal olid meie öömajaga liitunud Jaanika ja Relika (mu isikliku värbamistöe tagajärjed), kelle saabumine Keilasse oli oma- moodi seiklus, aga seda saate juba neilt endilt pärida, kui

Endise juhatuse paneel.

Igaüks oma nõupidamisel.

Kirke kannab kõik hea paberile.

Tiina kuulis vist midagi eriti head!

järgmine kord kohtute.

Tänuõhtusöök oli kohalikus pubis, samuti väga vahva. Tänaati kõiki tubli vabatahtliku töö eest ning anti välja Aasta Salgajuhi tunnustus. Toit maitstes ka lihtsalt imehästi!

Oligi käes nädalavahetuse kulminatsioon – gaidide aasta-koosolek. Kuulasime ära kõik aruanded ning kõik said kinnitatud. Ka juhatuse sai värsket verd juurde ning mida muud mul soovida kui jõudu ja jaksu ning, et sära seal silmades ei kustuks. Teatavasti süütab ju gaid lõkke ka silmadega.

Toredate kohtumisteni juba järgmistel üritustel.

ngdr Piret Jürgenstein

Nooremalt hea nõu.

Hubane publiõhkkond.

Unistuse juustukook.

Sellel duol on alati tuju laes.

Täname ka skaute abi eest.

Fotod: Kaire Jürgenson

Tõelise kõhutäiega tänuüritus

23. aprilli õhtul toimus Keila hubases Šoti pubis gaidide tänuüritus. Igal aastal on see sündmus leidnud aset detsembrikuus, kuid seekord toimus see hoopis vahetult peale nõupäevi ning tänulõuna nime asemele tekkis uus – tänuüritus.

Eme nosimist tänati kõiki kohalviibijaid suure panuse eest gaidluses ning seejärel loeti ette Aasta Salgajuhi nominendid. Rinnamärgi omanikuks osutus see aasta Tiina Liiv, palju õnne!

Lauda istudes võis enda ees

näha kahte suurt vaagnat, mis olid täis erinevaid maitsvaid suupisteid, alustades viinamarjadest ja lõpetades grillitud krevettidega. Põhiroaks sai valida omale kas šnitslit või lõhefileed, lisaks oli valikus ka midagi taimetoitlastele ja veganitele. Boonuseks oli

veel see, et tegemist oli iseteenindusega, mis tähendas, et sa said süüa nii palju toitu, kui jaksasid. Magustoiduks sai süüa imemaitsvat ja eriti pehmet juustukooki, mis oli marjadega üle kuhjatud.

Pärast pidusööki räägiti veel hilisõhtuni põnevatest gaidilugudest ja naljakatest seikadest ning seejärel mindi koju iluund magama, et valmistuda järgneva päeva aastakoosolekuks. Vot see oli üks tihe nädalavahetus!

gdj Grete Kolk

Endine ja praegune noortekogu juht.

Koogitüki pärast läheb veel võitluseks.

Padelist ja spaast otse Mehhikosse

Selle aasta noortekogu üritus oli lühike selles mõttes, et kuhugi ööbima ei jäänud, ent siiski veetsime koos ühe pika lõbusa päeva. Üritus toimus 27. jaanuaril ning koosnes mitmest osast. Saime sportida, logeleda saunades ja söime kõhud kenasti täis.

Päev algas sportlikult: padeliga. Padelit saime mängida Mustamäe Elamuskeskuses ja ega me lihtsalt kõksima ei läinud. Meile tuli kohale ka treener, kes tegi kõigile selgeks reeglid ja õpetas ka tehnikat. Ta oli tõesti suureks abiks, sest varasemalt polnud noored sellist võimalust saanud, aga nüüd võivad uhkusega öelda, et oskavad padelit mängida. Me laiutasime oma seltskonnaga kolme väljaku peal ning mäng käis neljastes tiimides. Padel ise on natuke tennisearnane, aga mäng käib paar paari vastu ja ka seinapõrgetega. Enamus polnud seda sporti varem proovinud ja emotsioonid olid elavad – palju sai kuulda nii naeru ja hüüdeid kui ka sportlikku vaidlust ja kätega vehkimist.

Pärast pikka aega mängimist ja higistamist saime edasi liikuda Mustamäe Elamuskeskuse korruse allapoole, kus saime veel rohkem higistada. Nimelt suundusime edasi Elamus Spasse, kus saime nautida lausa kolmeteist erinevat sauna ja lisaks ka basseinides niisama sulistada, või eriti sportlikud said veel trenni peale teha ujulas. Jaanuaris oli ilm veel küllaltki krõbe, kuid siiski pidid kõik jooksma ka väliterassile, kus oli tünnisaun ja välisaun ning võitlema külmaga. Suures basseinis said noortekogu

Eliisabet harjutab knock-out lööki.

Padelitiim Maria, Kirke, Eliisabeti ja fotograaf Kairega.

liikmed arutada veel olulisi teemasid nagu eesseeisev aastakoosolek, minek Roverwayle ja kuidas valmistuda ning muidugi mõtteid juba järgmiseks ürituseks. Uljamad tegid plaane juba järgmisteks pade-

Fotod: Kaare Jürgenson

Pika laua ääres einestamas.

liseiklusteks. Lugejale väike mõistatus: järgmine kord kui satute Elamus Spasse, siis otsige, kas leiata millises saunas kõlab laul, mida gaidiperes korduvalt lauldakse.

Kui päike oli juba peidus, suundusime edasi Rotermanni kvartalis, kus õhtustasime Taquerias, mis on Mehhiko takorestoran. Kui uksest sisse astuda, siis unustad ära, et oled

Eestis. Põhiliselt pakutakse seal autentseid Mehhiko tacosid, kuid on ka väga mahlaseid burgereid ja friikartulitest saab ka korraliku kõhutäie. Olime ühe pika laua taga ja saatsime oma erinevaid mõnusaide ampsusid ringile, et ka teised soovijad saaks kõike maitsta. Veetsime seal mõnusalt aega ja arutasime maailma asju.

Kokkuvõttes võib öelda, et noored olid väga rahul selle päevaga ja juba ootavad järgmise aasta ürituse korraldust.

vgd Maria Mirabel Tänover

Tõeline gaidipere
ongi suur.

Aastakoosoleku ülevaade

Gaidide aastakoosolek toimus 24. märtsil Keilas, kus osales viimase aja rekordarv osalejaid. Aastakoosolekul oli kokku 96 volinikku ja volinike esindajat, kellest 48 olid volikirjaga esindatud teiste volinike kaudu.

Koosolekut juhatas see aasta esmakordselt gđj Annabel Klein ning protokollijaks oli ngdr Mailiis Jõgis.

Koosolek algas peagaidi ngdr Miia Kraun tervitusega ning koosoleku juhataja andis ülevaate aastakoosoleku päevakorrast. Häältelugemiskomisjonis olid Andreas Õunmann, Gregor Aart-Siht, Riko-Arti Arju, kes seda tööd esmakordselt tegid ja koosolekul viibijaid ka tublisti lõbustasid. Koosolekul said sõna programmijuht gđj Sirli Staub, kes andis ülevaate Eesti Gaidide Liidu 2023. aasta tegevusaruandest, ning majandusjuht gđj

Mark Bulak, kes andis ülevaate suurematest kulutustest ning mis allikatest laekus raha. Gdr Tiia Lillemaa tutvustas revisjonikomisjoni aruannet, ning tõi välja revisjonikomisjoni otsuse, et Eesti Gaidide Liit on jätkuvalt maksujõuline. Samuti kuulati gdr Kirke Kalamatsi poolt EGL ja ESÜ Sihtasutuse 2023. aasta aruannet. Aastakoosolekul kinnitati 2024. aasta tegevuskava ning eelarve. Lisaks kinnitati Eesti Gaidide Liidu 2024. aasta liikmemaks 20 eurot liikme kohta (peresoodustusega 2. pereliikmele 15 eurot). Liitumisaastal on liikmemaks 15 eurot.

Aastakoosoleku teises pooles kinnitati, et Eesti Gaidide

Koosoleku juhataja
Annabel.

Liidu juhatus on ka edaspidi seitsmeliikmeline ning vahetusse lähevad kolm juhatuses ametikohta. Uus juhatus astub ametisse 8. aprillil 2024. Peagaidi ametikohale valiti ngdr Kaire Koronen, liikmeskonna koordinaatori kohale valiti gđj Maria Kirss, kommunikatsioonijuhi ametikohale gđj Janete Toomik, koolitusjuhi ametikohal jätkab ngdr Kadi Aedla. Revisjonikomisjoni liikmeks ning EGL ja ESÜ Sihtasutuse nõukogu liikmeks valiti ngdr Tiina Liiv. Ngdr Miia Kraun valiti EGL ja ESÜ Sihtasutuse juhatuses liikmeks Eesti Gaidide Liidu esindajana.

Aastakoosolek lõppes uute ja vanade juhatuses liikmete ning aktiivsete gaidijuhtide tänamisega ning traditsioonilise ühispildiga.

Palju õnne, edu ja jaksu kõikidele uutele juhatuses liikmetele!

ngdr Jaanika Parm

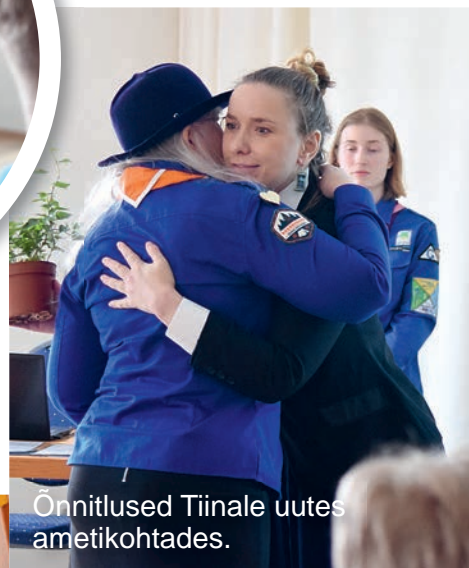
Fotod: Kaire Jürgenson

Grislid lausa hõljuvad peale koosolekut.

No mõned teemad võiks küll vahele jätta.

Õnnitlused Tiinale uutes ametikohtades.

Kaire kandideeris peagaidiks.

Pärnu gaididel mandaadid käes.

Aitäh liikmeskonna koordinaatorile.

Esiplaanil GrokoDilide häältelugemiskomisjon.

Matkavõitjate väljakuulutamise ootuses.

Heade Mõtete Päeva laager Toris ja Pärnus

Veebruari viimasel nädalavahetusel, 23.-25. veebruaril, toimus Heade Mõtete Päeva laager Toris nimega "Portaal paremuse pool". Laager möödus meeleolukalt ja täis igasuguseid põnevaid mängulisi ja harivaid tegevusi.

Kombekohaselt ei puudunud ka esinused, hoolimata varastest hommitundidest, lipu heiskamiselt nii Tallinnas kui ka Pärnus

ning loomulikult seisid vaprad gaidid vabariigi aastapäeva paraadil.

Tori Põhikoolis algas pidev sahistamine ja krabistamine reede õhtupoolikul. Lapsed said omavahel mängida mängu, ehitada spagettidest torne ning veeta koos aega sini-mustvalgel diskol. Kõik tublid osalenud salgad ja nende juhid panid ennast proovile Eesti Vabariigi teemalises viktoriinis, mis osutus oodatust keerulisemaks, kuid see ei takistanud kellelgi mõtteid paberile panemast ja õnne proovile panemast.

Muidugi ei saa unustada laagri teemat, mille eesmärk oli tutvustada meie ümber muutuvat keskkonda ja sellega nii kaasnevaid murekohti kui ka rõõmu toovaid paiku. Seega sai gaidipere töötubade käigus arutada keskkonna teemade üle ja mõtiskleda, millised keskkonnaprobleemid neile igapäevaselt kõige rohkem muret tekitavad, samal ajal leides viise, kuidas ise käsi külge panna ja aidata meid ümbritseval maailmal tükki-tükki haaval paremaks muutuda.

Kuigi laagripaik oli Toris,

toimus seekord matk hoopis Pärnu linnas. Pärnut avastades leiti üles matkapunktid ja lahendati ülesanded, kuid osutati tugevat vastupanu ka lakkamatule vihmale. Sellest olenemata jõudsid kõik võidukalt sooja supini. Teadupärast pidi vihmavesi ka suurendama näljaste matkaliste supikoguseid.

Matkaga paralleelselt toimus koolimajas ka väikene fotojaht. Vaprad Tori gaidid, kes varasest ärkamise väljategemata leidsid vahvaid ja loominguulisi viise, kuidas pildidel

Pühapäevahommikused ringmängud.

Toidupunkti jõudsid matkalised vettinutena.

Õnnelikud matka võitjad.

kujutada parimaid mälestusi gaidlusest. Nende ülesandeks oli piltidele püüda mälestusi laagritest ja sündmustest, kus sai sõpradega koos olla ning uusi ja vajalikke oskusi koguda.

Kolme meeleoluka ja seiklusi täis päeva lõpetuseks toimus muidugi laagri pidulik lõpetamine. Tublid matkalised ja viktoriinilised said auta-

sustatud põnevate kinkidega, millega jätkata oma gaidluse teekonnal tarkuste ja oskuste kogumist.

Nädalavahetusele pani punkti koju naasmine, kuid muidugi sai igauks võtta kaasa uued sõbrad ja parimad mälestused ning muidugi gaiditarkused, mis saadavad meid kõiki kogu elu.

gdj Janete Toomik

Tssh, kohe saame mängida!

Korraldajad Janete, Mirjam ja Ott.

Mänguks kõik ringi!

Igati tormine Päikesekarude töötuse andmine.

Nauding vormis olemisest.

Kavala ilmega programmile vastu.

Tekiga kiirusmäng.

Pidžaamapidu enne õhtust programmi.

Lipuvälves osalesid Pandad ja Superkutsad.

Nagu varasematel aastatel, oli ka seekord meie esindus kutsutud Tallinnas vabariigi aastapäeva tähistamisele.

Vabariigi aastapäeva tähistamine Tallinnas

Varahommikul kogunesime Riigikogu hoone ees, et päikesetõusuks Kubernerite aeda lippudega üles rivistuda. Kohal oli nii suur rahvahulk, et kõigi isamaaliste organisatsioonide, akadeemiliste ühingute ja koolide liputoimkondade, rääkimata kõigist ülejäänud pidulistest, ära mahutamise oli paras saavutus ja ütlemine nii, et koroonaaegse distantseerumise oleme küll selja taha jätnud. Täpselt kell 7.34 heisati Eesti hümn ja päikesetõusu taustal Eesti lipp Pika Hermannitorni. Järgnesid Riigikogu esimehe ja peapiiskopi kõne ning iseseisvusmanifesti ettelugemine. Muidugi ei puudunud ka isamaalised laulud, mida kõik kohalolijad kaasa laulsid.

Peale lipuheiskamist viisime Gaidide Liidu lipu paarisaja meetri kaugusele Toomkirikusse, kus algas traditsiooniline jumalateenistus, ning siirdusime ise kohvikusse, et enne paraadi pisut jalga puhata ja kõhtu täita.

Kui jumalateenistus lõppenud oli, tõin kirikust lipu ära ning siirdusin Kiek in de Köki juurde, kus teistega taas kokku sain ning kust meid perimeetrisse lasti. Rivistasime end jälle teiste noorteorganisatsioonide ja koolide kõrvale. Kuna seisime otse vabadusristi ees, trepi kõrgeimal astmel, oli meil hea vaade kogu Vabaduse välja-

kust terve paraadi vältel. Nagu ikka, käisid kõigepealt Kaitseliidu ülemjuhataja ja vabariigi president ülesrivistatud väeosasid ja liitlasi tervitamas. Peeti kõnesid ja nägi ka Kaitseliidu ja liitlaste lahingutehnikat, õhujõudude lennuvahendite ülelennu nägemiseks oli paraku seekord liiga pilvine.

Peale paraadi pakkisime asjad autosse ja suundusime Torisse Heade Mõtete Päeva laagrisse pidustusi jätkama. Oli tore üle pika aja vabariigi aastapäeval lipuvälves käia. On ikka väga eriline ja südantsoojendav näha lähedalt kõiki eestlasi meie ilusat isamaad ja vabadust tähistamas.

ngdr Sirli Staub

Fotod: Sirli Staub

Kogunud gaidid sammuvad paraadile.

Koos skautidega ja Pärnu linnapeaga peale lipu heiskamist 24. veebruaril.

Nii on olnud juba aegade algusest, et Pärnus heiskavad lipu skaudid ja gaidid. Jagame seda kohustust kenasti omavahel ja toetame teineteist. Nii oli ka seekord.

Vabariigi pidustused Pärnu linnas

Keeruline küll veidi oli, sest ööbisime ju laagris Tori koolis ja oli vaja veidi organiseerida, et kuidas varahommikul Pärnusse kohale jõuame. Äratus oli juba kell 6 hommikul. Õnneks tulid appi Mark Bulak ja Tiia Lillemaa ning ka Mariliisi ning Mihkli ema-isa olid valmis noori sõidutama. Nii liikusime oma seltskonnaga kolonnis Pärnu keskväljakule enne päikesetõusu. Seal rivistusime ja andsime juhtnöörid lipu heiskajale. Seekord sai selle austava ülesande Mihkel ja teda assisteeris Mirjam. Esimesed taktid meeskoori suust ja lipp hakkas tõusma. Peale Eesti lipu laulu ja Eesti hümniga järgnes Pärnu Linnapea Romek Krosenkranuse kõne.

Peale kõnet läks Reelika mikrofoni juurde ja tutvustas linnarahvale meie töötuste ja lubaduste andmise protseduuri. Noored lugesid need ka kenasti ära ja me Reelikaga jagasime neile nii kaelaräti kui märgid. Kui see kena pidulik osa oli läbi, laulis meeskoor veel paar laulu ja linnapea soovis: „Head pidupäeva!“

Ka seekord tegime pilte ja meie pildile tuli lisaks skautidele ka linnapea.

Ja siis liikusime noortega tagasi laagrisse. Kõhud olid kõigil tühjad ja varbad külmad, aga tunne sees oli soe. Igal aastal sel päeval on meil selline algus ja loodan, et neid Eesti Vabariigi sünnipäevad tuleb meil veel palju.

ngdr Tiina Liiv

Ei ole uhkemat hetke, kui 300 inimese ees anda oma töötus eesti lipule.

Torikaid on nii palju, et ei mahu raami sisse äragi.

Palju uusi teadmisi, koroonat ja kohtumisi ehk Academy koolitus Saksamaal

Eelmise aasta novembris otsustasin osaleda WAGGSI ja WOSMi iga aasta korraldataval Academy koolitusel, mis on suunatud just juhtimise ja strateegilise planeerimise poole, kuid kasulik ka rühmajuhitidele.

Koolitus toimus Saksamaal ühes väikeses Wiesbadeni nimelises linnas, kuid muidugi seal riigis “väike” tähendas seda, et linna keskmes oli mitmeid suurejoonelisi kirikuid ja ekstravagantseid paleehooned.

Kuigi meie organisatsioonist osalesin mina ainukesena, kohtusin lennujaamas ka kolme skaudiga, kellega koos Eestit esindada saime. Kokku oli koolitusel üle Euroopa ja ka kaugemalt (näiteks Austraaliast) kohale tulnud pea 300 gaidi ja skauti ning vallutasime ühe suure mitmekorruselise hosteli.

Nädala aja jooksul jagati meile teadmisi erinevates formaatides alates juhtimismudelitest, vaimsest tervisest, WAGGSI-WOSMi programmistrateegiatest kuni mitteformaalse õppe implementeerimiseni välja. Teemasid sai kuulata hommikust kuni õhtuni ehk päevad venisid päris pikaks ja sisukaks. Tundsin, et oli häid mõtteid, mida meelde tuletada, aga ka uusi ja põnevaid teemasid. Kohati raskendas erinevate teemade edasiandmist osalejate väga erinev taust ja tase, kuid lõpuks

saime kõik midagi kasu.

Üks väga tore ja kaasav mõte oli üritusel vaikuse ruum, kuhu võis minna lihtsalt istuma ja lugema või oma muusikat kuulata, kuna inimesi oli üritusel tõesti palju. Samuti olid paar psühholoogia teadmistega inimest ehk kõrva (*listening ears*), kellele võis alati helistada või nendega minna rääkima, kui kuidagi ennast vaimsest halvasti tundsid. Seda võiks rakendada ka meie suurematel üritustel, sest vaimse tervise eest on ülioluline just sellises saginas hoolitseda.

Eelkõige on selliste ürituste juures oluline kontaktide loomine ja suhtlus teiste gaidide ja skautidega. Selleks saime võimaluse mõnel õhtul koos linna peal käies, näiteks ei unune karaokebaari kogemus, kus juhuslikult suur osa üri-

Rahvusvaheline õhtu koos skaudiesindusega.

tuse osalejaid ära eksis või ka väga vettivates oludes linnamäng gruppides. Meeldejääv oli ka kohalike saksa skautidega tutvumine läbi oskusi proovilepaneivate mängude

ning muidugi alati vahvaim osa ehk rahvusvaheline õhtu, kus jutustada ja maitsta erinevaid rahvusroogasid.

See kustumatu õhtu päädis laialdaselt leviva pandeemiaga, millesse nakatusid ürituse *chatis* tehtud statistika põhjal peaaegu pooled osalejatest, sealhulgas ka mina. Viimased paar päeva koolitusest möödusid suhteliselt uduloori ja Coldrexi tähe all ning õnneks enne lendu koju oli vähemalt enesetunne veidi paranenud.

Kokkuvõttes võiks öelda, et oli väga erinevaid kogemusi sisaldav üritus, kus sai uusi kontakte, kogemusi, teadmisi ja ka natuke koroonat. Kui teil peaks kunagi võimalus tulema sel üritusel osaleda, siis kindlasti pange nimi kirja!

ngdr Ragne Kangro

Grupipilt kõigi Academy osalejatega – leia pildilt Ragne.

Ürituse korraldamine on ületamatu üles

Näpunäiteid alustava juhi koolituse korraldamise näitel

Selle aasta jaanuaris toimus alustava juhi koolitus, mis sai korraldatud just seetõttu, et on tulnud või pigem kasvanud palju potentsiaalseid juhte. Seda on alati rõõmustav kuulda, kuna ainult uute juhtide ja salkadega meie organisatsioon ju kasvab!

Mõnelgi meist on juba mingitlaadi ürituse korraldamise kogemus, kuid tahan avada natuke telgitaguseid, kuidas sellist koolitust korraldada ja mida silmas pidada.

Seega vast kõige olulisemad aspektid ühe koolituse korraldamise juures on:

- ööbimiskoht
- koolituskoht
- toitlustus
- programm
- koolitajad
- eelarve

Koolituse korraldusel panime pead kokku koolitusjuht Kadiga ja jagasime omavahel ülesandeid. Kuna Kadil oli keeruleine kogu aeg kohapeal olla, võtsin selle osa enda peale ja tema otsis koolitajad. Mulle jäi ka koolituskoha, majutuse ja toitlustuse korraldus ning lõpuks jäi valik Aparaaditehase juurde, kus olid mitmed asjad kõrvuti olemas. Saime toimetada Tartu Kunstikooli ruumides Aparaaditehases ja magama mahtusime kõik vahvasse noortepärasesse Loomingu hostelisse.

Süüa peab saama, seega toitlustaja valikul lähtusin päris palju asukohast ja mugavusest. Asi, mida enda jaoks õppisin on see, et mugavad grupimenüüid, mille vahel valida antakse, ei ole alati kõige parem variant. Vahel on lihtsam otse menüüst leida klassikalisemaid toite.

Siit ka üks näpunäide, et toidu valimisel peab eelkõige arvestama, kes on sööjad, sest täiskasvanud juhtidele võib uhkemaid toite pakkuda, aga noorte puhul

võiks pigem keerulisi roogasid vältida. Alati on hea ka jälgida, kas taldrikult saadakse toiteväärtus kätte ja samuti tasub mõelda snäkkide peale. Ma ei tea, kas te olete tähele pannud, aga kõht kipub tühjak minema just selliste koolituste käigus, kus peab palju ajutööd tegema ja ühe koha peal istuma.

Ühe koolituse teeb õnnestunuks selle sisu ehk programm ja muidugi ka koolitajad, kes oma teadmistega väärtust juurde annavad. Gaididena on meil suur õnn, et meie endi seas on nii palju erinevate oskuste ja teadmistega inimesi, kes on valmis neid jagama. Nii käis meile grupidünaamikast ja õppimisest rääkimas Lianne ja palju põnevaid teadmisi sai Tiina käest seoses erivajadustega lastega hakkama saamisel. Praktiliselt sai läbi teha koondusi Kirke ja Tiia käe all, kus rullisime lahti meie hiiglasliku järgukava tabeli.

Programmi puhul on alati hea planeerida piisavalt pause, sest inimese aju

Fotod: Kaire Jürgenson

Kaasa haaratud publik.

Salga arengust ja dünaamisest rääkis Tiia.

Poisid Keilast, Torist ja mujalt on alati kohal.

jõuab keskenduda tegelikult väga lühikest aega. Muidugi ei ole meie koolitused n-ö klassikalised ehk teame, kui oluline on õppimine läbi tegevuse ja erinevate õppimeetodite vahelduv kasutamine info edasiandmisel. See omakorda suurendab ka informatsiooni kinnistumist ja tõenäosust, et see praktikasse jõuab.

Üldiselt loen selle koolituse õnnestunuks, sest kõik vajalikud punktid olid täidetud ja ka pärast küsitud tagasisidest selgus, et mingeid suuri puudujääke ei olnud. Siit veel teile viimane oluline samm koolituse korraldamise juures – küsige alati tagasi-

sidet! Küsimise formaate on väga erinevaid, aga peamine on küsida, sest ainult nii saate te korraldajana teada, mis osalejaid häiris ja sellele vastavalt ka tulevikus paremini teha. Samas ainult tagasisidet küsida ja siis seda mitte kunagi enam lugeda ei ole ka mõtet. Selle eesmärk on eelkõige analüüs ehk aru saada, mis tegevustega võib edaspidi jätkata ja mida võiks paremini teha või üldse ära jätta.

Kõigile tulevastele koolituste ja muude ürituste korraldajatele võin julgustuseks öelda, et see protsess võib esmapilgul tunduda suure ületamatu mäena, kuid tegelikult on see vägagi tehtav. Peaasi on jälgida, et sul on olemas kõik peamised asjad (nagu toit, koht, majutus jne) ja kõik muu on juba boonuse. Kindlasti on oluline ka püsida eelarves ja juba see seab oma piirangud ja annab teatud võimalused.

Lõpuks on ju kõige olulisem see, et te olete ära tabanud osalejate soovid ja jäädakse üldjoontes üritusega rahule. Aga hea on ka silmas pidada, et meid on siin liiga palju, et kõigile meelega järgi olla. Seega andke endast parim, aga ärge ka ennast katki tehke ja seadke piire seal, kus on neid vaja.

ngdr Ragne Kangro

Osalejate mõtted

/// On olemas eraldi gaidikavad, teemad ja tegevused vastavalt vanusele, mida peab läbi võtma. Eelnevalt arvasin, et juhid peavad puhtalt ise vastutama selle eest, mida koondustel teha. Ma sain kõikidele oma küsimustele vastused ning ma ei tunne enam nii palju hirmu. Võiks lausa isegi grupi võtta.”

Simona Toomingas (Pandad)

/// Alustava juhi koolituselt võtsin endaga kaasa ühe väga hea mõtte. Kui võtad omale salga ja otsustad olla juht, siis mitte ainult lapsed ei õpi, vaid ka Sina arened ning saad koonduseid tehes mingeid uusi teadmisi. Lisaks ei tohiks karta salga võtmist ning seda, mida sa nende lastega koondustel teema hakkad. Selle probleemi vältimiseks tuleks vaadata järgukava ning iga koondus ette valmistada.”

Grete Kolk (Pandad)

/// Oskan tänu sellele koolitusele inimesi rohkem hinnata ja mõistan nende erivajadusi paremini.”

Kaspar Masing (Keila GrokoDilid)

/// Ma arvan, et mul läheb tulevikus vaja koonduse planeerimist ja sisustamist osata. Eriti meeldis mulle järgukava peatükk. Eelkõige meeldis mulle seda kõike teiste endavanuselistega õppida.”

Anni Kirss (Kirsikarud)

/// Ma õppisin erivajadustest ja kuidas suhelda nendega, kellel on mõni erivajadus. Samuti sain nippe, kuidas saab teha lastele lõbusaid koondusi.”

Andreas Õunmann
(Keila GrokoDilid)

Olete tähele pannud, et kõht kipub tühjaks minema just selliste koolituste käigus, kus peab palju ajutööd tegema ja ühe koha peal istuma?

Noored ja kogunud

LAAGRIKOKKADEKS

pürgimas

13. oktoobril kogunes gaidide toiduhuviline bänd Simisalus Estlanderi looduskoolis. Öhtud olid juba kiiresti hämardumas, nii et meie Tallinna Pandade punt pidi õige koha leidma üles pimedas. Õnneks tundsiime gaidid ära aknast tiheda ringi siblimise järgi ja ukse avanedes juba valgus õue head sooja toidu lõhna – paistis õige koht.

Peale mõnusat kõhutäit oli võimalus oma kodutööd veel õige pisut lõpetada ehk mõelda välja oma laagritoitude TOP 30 nimekiri. Tegelikult pidi selleks ülesandeks päris kõvasti nuputama, sest 30 on keeruline number. Täiesti lemmikuid on ju no maksimaalselt viis ja siis sealt edasi peab suutma ritta panna need asjad, mis on siiski päris head. Või hästi kõvasti mõtlema, kus ja millal oled saanud veel hõrgutisi maitsta, mida igas laagris ei pakuta.

Siis anti sõna Kaire Koronenile, kes asjalikult viis meid kurssi, milline peaks välja nägema üks tervislik kõhutäis, mida ja kui palju see endas sisaldab. Tuleb välja, et ka peotäis pähkleid võib olla tasakaalust väljas toidukord. Ausõna, sellest ajast peale võtan alati kaks pähklit vähem!

Ülejäänud reede õhtu möödus tiimiharjutusi tehes. Nimelt toimus toiduviktoriin Asso eestvedamiselt, kus oli nii mõnigi trikiga küsimus, mis pani pead sügama. Samuti olid teemas erinevate toodetepurude-juurikate äraarvamised. See toimus nii, et toodi igale tiimile taldrikud, mille peal oli näiteks viis erinevat valget pulbrit ja tiim, kes kõige kiiremini need

õigesti ära arvas, sai punkti. Mina kuulsin muidugi kogunud gaidide tiimi koos Kristeli ja Mariaga. Võib öelda, et kogunud gaididele sai saatuslikuks nende kogemus, sest Maria liigse agaruse tõttu suutsime beebipuudri sooda pähe nimetada. Seda muidugi ülima enesekindlusega.

Kõik toidud valmisid koolituse ajal tiimide kaupa ning ära oli jagatud, kes mida teeb. Olin vägagi rahul oma sedeliga, mis märkis laupäeva õhtust õunakooki (ja oi, neid õunu, millest kooki teha, oli toodud kokku tonnide viisi), ning veel rohkem olin rahul selle koogiga, kui nägin laupäeva hommikul neid üliuniseid nägusid, kes putru keetsid. Täielik võit!

Hommikul koolitas meid videosilla vahendusel Leane Morits, kes on Naiskodukaitse instruktor ja välikokk. Peamiseks teemaks oli hügieeni toidu käitlemisel, mis on väliköögis toimetades tõeline A ja O. Jutu peale läksid kiiresti pikemad juuksed hobusesabasse ja prooviti mitte väga suurejoonelise žestiga kiigata oma küüneluste suunas.

Järgmiseks osaks pidi olema praktiline osa õues, mille esimeseks väljakutseks osutus ilmastikule sobilik riietus. Aknast piiludes töötas tulla poolvihmane, mõnusaalt porine ja tuuline sügispäev. Alustasin oma sonetti noorte suunas, mis kandis pealkirja “Müts, sall, kindad”. Selle ilusa

Veljelõke töötas imeliselt.

Fotod: Kirke Kalamats

Maria gurmee nuudlipeksuroog.

Tiia jagab õpetussõnu eelseisva kohta.

Kõik süüa tegema!

Kogenud Kristel tunneb end kui kala vees.

Juhendajad keset kaost.

teose olen kunagi ära õppinud oma emalt. Suundusime hanerivis Simisalu poole mööda laudteed. Kõik said endale seljakotti kaasa natuke toiduaineid ja muud olulist. Kohale jõudes teatasid auväärt kohtunikud Tiia, Asso, Vaido ja Kaire, et hakkab pihta esimene ülesanne. Nimelt tuleb kõigil individuaalselt teha kiirnuudlitest valmis üks roog. Soovitavalt söödav ja lausa väga maitsev. Võib kasutada kõiki kaasa toodud toiduaineid. Taaskord tuli välja, et roog ei olnud väljakutse number üks, vaid hoopis lõkke ülestegemine. Mina taaskord, figureerides oma kogenud gaidide tiimis, leidsin, et me juba olime ärandanud nii museas lõkkeplatsi, mis oli tehtud vana

autovelje sisse. Teisisõnu – kuiv lõke ja pliidiraud ka olemas. Tundsime oma fantastiliselt tiimist rõõmu, andestasin kohe Mariale eilse beebipuudri intsidendi ja vaatasin oma sooja vihmakeebi alt, kuidas järgmised (vähemalt) tund aega noored intensiivselt kirvega paduvihmas vehkides üritasid saada kasvõi lõkke lõhna üles. Ja ma ütlen, et oi vaeva nähti ja lõpuks need lõkked üleval ka olid! Elagu gaidlus. Muidugi me nii muuseas lükkasime ka oma kiirnuudliroad huugama, kusjuures minu ja Kristeli porgandi-paprika-sibula nuudliroad nägid välja nagu oranžikad õed. Maria tegeles mingite muude võtetega, mis koosnesid ka põhjalikust nuudlikoti peksust.

Hiljem sai maitsta kõikide roogasid ja žürii käis kõigile hinnanguid andmas. Järgmiseks ülesandeks sai tiimi peale teha kõigile üks laagriloog. Kui mu mälu mind ei peta, siis jagati laiali munaroad (kogenud tiimile), ühepajatoit, makaronid lihaga, õunakissell ja midagi veel, mida meenutada enam ei suuda. Kõik sibilisid oma õunu koorima (poisid õudsates kogustes, pidevalt küsides “kas juba piisab?”) ja kapsaste kallale sööstma. Me panime pead kokku munaroad osas ja otsustasime, et läheme tagasihoidlikku teed pidi – katelokis pošeeritud munad praetud juustuleiva ja lastevorstiga. Maitseks peale *touch* ürte. Täiesti klassikaline lõkketoit. Ütleme nii, ▶

Lõkkelõhnad on üleval ja katelokid pihus.

et see pošeerimine on kunst omaette ja kui ovaalses katelokis vett keerutada, siis ümmarguselt see vesi päriselt ei keerle ja muna lendab igas suunas. Proovisime sisse vupsatamiseks mitmeid eri võtteid, tuli kohale isegi muna-ekspert Hugo, kes näitas omi trikke. Lõpuks ikkagi roa valmis saime ja kõik said elegantse suupiste. Kõrvaltiiimid õppisid ära ka šokeeriva kunsti vahukoore tegemisest vaid pudeliga. Vot oli ülesanne! Märgade koer-gaidide kombel suundusime tagasi peale seda, kui üritati puhastada kohati söestunud panne. Tuju oli ülev ja kõht oli täis!

Õhtupoolikul sai tegeleda enda kuivatamise ja mõnusatate roogade maitsemisega. Näiteks kogunud tiimi kahe õunakoogiga, mille juhendajaks oli Kaire. Kaire eestvedamisel valmisid ka põnevad tervislikud road nagu vegan šokolaadi-avokaado kreem ja kikerherne snäkid. Neid sai edukalt pruukida oma iseseisva tiimistöõ kõrvale. Nimelt pühapäeval pidi olema suur laagrimenüü kaitsmine, kus kõik olid kokku pannud oma 5-päeva menüü. Saime sellega mõnusalte tegeleda ja vahetada omavahel päevaseid toidutegemise muljeid.

Pühapäeval kostitati meid eriti vapra tiimi poolt pannkookidega ja isetehtud õunamoosiga. Lihtsalt fantastiline! Edasi rääkisid meile Kaire ja Tiia sellest, kuidas üldse koostada oma menüüid, kuidas vaadata järgi retseptides koguseid, neid arvestada suuremale hulgale. Tutvustati aja jooksul kuninglikke välja töötatud tabeleid ja jagati tarkusi, kust üldse toitu tellida ja milline peaks olema süsteem. Peale

sedasid kõik oma suurt laagrimenüüd kaitsta ja žürii jagas veel nõuandeid ja küsis täpsustavaid küsimusi. Kõige lõpus kuulutati välja, et meile kõigile jääb ka kodutöö, mida on mitu kuud aega teha. Nimelt peavad kõik nüüd individuaalselt välja mõtlema oma menüü 5-päevasesse laagrisse, panema kirja kõikide toitude koostisosad ja arvutama välja selle menüü maksumuse. Lisaks tuleb teha internetis toiduhügieenikoolitus ning hankida vastav sertifikaat, mis selle läbimist tõendab. Kes hoidis selle kodutöö peale kinni peast, kes lauast. Kuid tagantjärele vaadates oli selle ülesande tegemine ülimalt õpetlik ja lahe kogemus! Soovitan soojalt!

Peale suurt koristust meie majas ja miljonite õunte vabatahtlik-kohustuslikku laiali jagamist tegime

Pošeerimisentsusiastid.

ühese sooja sõprusringi külmas tuules ja kallide ringi. Kõik rojud oma koju! Super-suur aitäh Tiiale, kes selle ägeda koolituse kokku pani ja näitas üles initsiatiivi üldse selle laagrikoka koolitusega pihta hakata! Ja aitäh Vaidole, Assole, Kairele, kes tulid noori ja kogenuid õpetama ja oma väärt teadmisi edasi andma. Oleme tänulikud ägedate algatuste eest, sest on teada, et laagrikoka koolitus sai veel üsna mitu täiendkoolitust, millest osad on veel ees!

Ja aitäh oma kogenuite tiimile, kes ajas mul ikka kõhu krampi ehk tegeles gaidluse põhiliste alustaladega.

gdr Kirke Kalamats

Laagrimenüü karm kaitsmine.

Fotod: Kirke Kalamats

Värviline pannitais.

Selliselt käivad sisse kivid.

Kairiin ja Liis vaaritavad kotlette.

Kogu tiim õpib katelt kokku panema.

Laagrikoka koolituse välipraktika Laosel

16. detsembril käisime Laosel osana laagrikoka koolituse praktikast talgulistele lõunasööki tegemas. See oli esimene kord, kui saime kasutada värskest ostetud Rootsi välikatlaid.

Nende kateldegaga saab hõlpsasti suure koguse toitu teha – kas suurel pannil või kahes potis korraga. Asso, kellel on varasem kogemus kateldegaga, näitas kuidas välikatelt õigesti kokku panna ja kasutada. Uued teadmised omandatud, plaanisime talgulistele pakkuda lõunaks praetud juurikaid ja mahedaid kotlette. Tõime välja ühe kokkupandava laua ja kokkamiseks vajalikud vahendid. Alustasime liha vormimisest pallideks ning juurviljade tükideks lõikamisest. Meile näidati ette, kus kõige efektiivsem praadimiskoht on ja soovitati ka katelde vastu mitte minna. Võrreldes juurikatega, valmisesid kotletid palju kiiremini, kuid tegime need siiski enne. Need paprika ning sibula tükid, suvikõrvitsa ja baklažaani lõigud

ning porgandi viilud tulid välja mõnusalt krõmpsuvad ja hõrgutavad. Kui soolane oli söödud, valmistasime magustoiduks ka pannkooke. Kuigi välikatelde nõgusa põhja tõttu oli pannkookide praadimine parajat tehnikat nõudev, tulid need väga hästi välja. Meie endi arvates tuli toit imemaitsev ja see pälvis palju kiidusõnu ka talgulistelt. Pärast toidutegemist panime ka ise talgutöödele käpad külge ning aitasime puitu saagida. Tassisime kas pikad plangud saagi juurde, kus need väiksemateks laastudeks lõigati, või hoidsime puitu kinni, kui seda saagiti. Laosel sai tulemusena palju kasutatavat puitmaterjali juurde! Kui päike oli juba loojunud, ehtasid teised talgulised kumava lõkke juurde lõbusa lumememme, kelle kaunistasid okste ja kividega ära. Lahkumine võttis siiski natuke aega, sest autod olid paksu lume sisse kinni jäänud ning ainult meeskonnatöö ja kiire mõtlemisega päästisime autod lumevangist ning sõitsime igauks oma kodude poole.

vanemgaidid Kairiin Soosaar ja Liis Mariann Lannes

Toidunautlejad platsis.

Juhatus uues kuues!

Fotod: Kaire Jürgenson

Nimi: **Maria Kirss**
Ametikoht: **liikmeskonna koordinaator**

Märtsi eelviimasel nädalavahetusel valis aastakoosolek juhatusse uued liikmed. Vahetusid liikmeskonna koordinaator, kommunikatsioonijuht ja peagaid, uuesti valiti ametisse koolitusjuht. Uute juhatusel liikmete mandaat kestab, nagu ikka, 2 aastat. Soovime jaksu ja oleme toeks, armsad juhid!

Nimi: **Kaire Koronen**
Ametikoht: **peagaid**

Nimi: **Mark Bulak**
Ametikoht: **majandusjuht**

Nimi: **Janete Toomik**
Ametikoht: **kommunikatsiooni-juht**

Nimi: **Mirjam Maasalu**
Ametikoht: **välissekretär**

Nimi: **Sirli Staub**
Ametikoht: **programmi-juht**

Nimi: **Kadi Aedla**
Ametikoht: **koolitusjuht**

Lahkuvad juhatuse liikmed

Nimi: **Miia Kraun**
Ametikoht: **eelmine peagaid**

Nimi: **Kirke Kalamats**
Ametikoht: **eelmine liikmeskonna koordinaator**

Nimi: **Kaire Jürgenson**
Ametikoht: **eelmine kommunikatsioonijuht**

M is on kõige suurem õppetund, mille juhatuse töö sulle andis?

Tunnen ise, et olles peagaid sai kõvasti sinisilmsust vähendatud.

Mida pead enda suurimaks saavutuseks oma ametiajast?

Ei tea, kas just saavutus, aga ma olen väga rahul, et suutsin olla olemas ja toeks juhatuse tiimile.

Anna üks hea soovitus enda mantlipärijale.

Ole iseendaga pehme, sest alati ei saa ega jõua teha kõike, mida ise soovid või teised eeldavad. Ja selle üle, mis tehtud saab, tuleb ka uhke olla.

M is on kõige suurem õppetund, mille juhatuse töö sulle andis?

Juhatuses olles sain aru, et pead pidevalt ise tegelema oma õnnega ning õnn ja rõõm ei ole midagi, mis lihtsalt sulle kukuvad. Tuleb pidevalt mõelda, millel lasen end mõjutada ja millel mitte, mis on minu jaoks tähtis ja mis mitte, kust leian raskel hetkel sära üles. Ja muidugi on oluline õppetund ka, et üks hea peatäis nuttu teeb pärast tuju kohe paremaks.

Mida pead enda suurimaks saavutuseks oma ametiajast?

Minu jaoks oli väga oluline, et saime uue ürituse volbri enda tegevuskavasse ning olen kuulnud palju positiivset tagasisidet selle ürituse kohta. Enne oli puudu üks üritus, kuhu konkreetselt saaks võtta kaasa sõbra, kellel oleks potentsiaalselt huvi meie tegevusega ühineda. Mul on hea meel, et inimesed võtsid selle idee soojalt vastu ja veenavad oma ägedaid sõpru meie sekka tulema.

Anna üks hea soovitus oma mantlipärijale.

Sain seda juba nõupäevadel ja aastakoosolekul mitu korda öelda, aga kordan, et soovitan oma mantlipärijal tegeleda just nende asjadega, millega tema tahab ja parandada vidu, mida tema näeb. Muidugi ilma suurema põhjusega eelnevat tööd niisama soiku jätta ka ei soovita. Ning põhiline – tee kõiki ägedaid asju koos oma sõpradega ja palu sõpradelt abi, kui hätta jääb.

M is on kõige suurem õppetund, mille juhatuse töö sulle andis?

Ametiaja alguses arvasin, et hakkam kõvasti maailma muutma ja viin EGLi Eesti teleekraanidele ja tänavapilti. Reaalsus oli aga midagi muud ja õppisin, et väiksed saavutused on väikeses organisatsioonis kohati väga suured ja veel suurema väärtusega ning väärivad tähistamist.

Mida pead enda suurimaks saavutuseks oma ametiajast?

Gaidide Liidu logo ja kogu brandi visuaalset uuendamist ning ilusat kodulehte, järjepidevalt aina paremaks muutuvat Ristikheinalehte ja häid suhteid meie katuseorganisatsiooni Eesti Noortehenduste Liiduga.

Anna üks hea soovitus oma mantlipärijale.

Minu soovitus on järgida meie kuvandis ühtset joont, mis talle endale ka meeldib ning mitte võtta seda tööd surmtõsiselt. Kõik asjad saab üheskoos tehtud ja mis peamine, hästi tehtud!

Otsisime Otti suvelaagris 2022 ja saime kõik koos pildile.

Kirsikarud on üpris värske salk, mis sai alguse 2019. aastal. Salgajuht on Maria Kirss, Grislide salgast. Salga vanim liige on 14 ja noorim 7. Uusi liikmeid lisandub iga-aastaselt. Kirsikarud on kurikuulsast Karude lipkonnast ning võib öelda, et igast laagrist leiab alati vähemalt ühe Kirsikaru.

Fotod: erakogu

Kes on KIRSIKARUD?

All-laagri ehitusmeistrid.

Kirsikarude juht Maria viis koondust läbi ka kaugjuhtimisel Itaaliast.

Kirsikarude versta-postid:

- Asutusaasta 2019
- Esimene EGL laager Saari-sool 2019
- Esimene välislaager 2022 Leedu Jamboree
- Kõige pikem matk, mida Kirsikarud koos on läbinud, on 25 km pikk
- Kõikidel Kirsikarud oskavad vähemalt 4 sõlme (iseasi, kas nad neid ka mäletavad teha!)

Kuidas Kirsikarude salk alguse sai?

Salk asutati Eesti gaidluse 100. sünnipäeva raames Maria Bulaki eestvedamisel sünni-

päevakingiks Eesti Gaidide Liidule – 100 uut hellakest-hundukest. Kirsikarud alustasid 3 liikmega ja aasta lõpuks oli salk 8-liikmeline.

Kirsikarude esimene ühislaager oli Saarisoo laager aastal 2019.

Milline on salga sümbolika?

Meie salga kaelaräti värvid on punane ja roosa. Punane tähistab kirssi meie salganimes ja roosa on meie lipkonna värv. Samuti võib meie vormil leida kirsikarude embleemi ja asutamisaasta puhul projekti 100 hellakest-hundukest embleemi.

Laagrites võib meid ära tunda ka kirsipunaste pusadega.

Kas teie salgal on mõni kindel traditsioon koondustel?

Kirsikarud koosnevad kahe linna gaididest – Haapsalu ja Tallinn. Seetõttu ei toimu koondused iganädalaselt ning kui toimuvad, siis on terve nädalavahetuse. Oleme neid pidanud mõlemas linnas. Koondustel meeldib meile mängida kommimängu. Alati leidub ka meie koondustel sõlmede õppimist ja erinevate situatsioonide läbi mängimist, kus sõlmi vaja oleks.

Oluliseks osaks on ka koondustel üksuse kroonika täitmine, möödunud gaidiürituste ja koonduste kohta.

gdj Maria Kirss

Suvelaager Saarisool 2019 – kõige esimene laager, kus käisime.

Leedu Jamboree.

Häid kirsikarusid mahub ühele pingile ikka palju.

Teel Haapsalusse nädalavahetuse koondusele.

Salga liikmete erksamad mälestused:

Rebecca (13): Minu kõige erksam mälestus on matkalt, kus sadas vihma ning oli torm. Kuigi tol hetkel oli pigem mõttes see, et sooviks koju minna, siis tagantjärele mõeldes oli pärast tormi ilus ilm ja raba sulps salgaliikmetega tegi sellest imelise mälestuse.

Anni (13): Kõige erksam mälestus on minu esimene suvelaager. Kohtusin siis esimest korda enamiku tulevaste Kirsikarudega. Selles laagris tekkiski meie salk. Kõige meeldejäävam sellest laagrist oli lubaduse andmine. Olin esimene meie salgast, kes selle andis.

Pärtel (11): Mulle meeldib alati oma salgaga matkamängudel käia. Seda eriti siis, kui meil matkamäng hästi läheb.

Kõige musikaalsem kirsikaru Pärtel suvelaagris 2022.

Nõo HMP laager 2022 – Kirsikarud oma pusadega.

Rebecca ja Anni emotsioonid peale gaiditootuse andmist.

Fotod: Kaire Iirgenson, Kirke Kalamats

Eesti gaidi-juhtidega Kanadas. Ragne vasakult kolmas.

Ragne tegevjuhi aeg

Kas teate, kuidas vahel asjad juhtuvad justkui saatuse tahtel ja täpselt siis, kui on vaja? Siis kui 2021. aasta novembris tuli võimalus tegevjuhi ametisse asuda, tundus see täpselt sellisena.

Olin üdini tüdinenud oma pea 9 aastat kestnud kontoritööst, kuhu läksin kunagi ajutiselt. See töö oli mind ja mu hinge väga palju murdnud ning kitsasse kasti surunud ning tundsin, et enam ei jaksa ja lahkusin ilma tagasi vaatamata või et oleks mingit uut tööd isegi vaadanud.

Siis aga tuli üleskutse tegevjuhi tööle ja tundsin, et suudan veel endast midagi gaidlusele lubada, sest on ju see mulle väga palju juurde andnud.

Nende kahe aasta jooksul täitsin väga erinevaid ülesandeid, alustades ministeeriumile taotluse ja suure eelarve kirjutamisest ja ürituste korraldamisest, kuni projektide kirjutamiseni välja. Olen aastate jooksul kandnud siin organisatsioonis erinevaid mütse ja olnud nii juhatuses kui ka rühmajuhth ning nüüd avanes vaade hoopis teise nurga alt.

Ehk üks suurimaid asju, millega maadlesin, oli kindlasti eeldamine ehk nii teiste eeldused minu tööülesannete suhtes kui ka minu eeldamised teiste käitumise osas. Samuti tuli tükki aega kohaneda sellega, kus jookseb töö, vaba aja ja hobi piir. Üldse õpetas see töö mulle oma piiride

seadmist või eelkõige nende mõistmist ja austamist, aga ka enda austamist.

Suur osa oli tegevjuhi töös suhete hoidmine nii juhatuses, organisatsioonis kui ka väliste partneritega. Selles on nii häid kui ka halbu külgi, sest paratamatult on inimesi, kellega klappib vähem ja ka neid, kellega koostöö sujub ilma takistusteta.

Parim präänik selle töö juures oli vahetu suhtlus organisatsiooni liikmetega ja suurema pildi nägemine. Olin tänulik ka erinevate väljakutsete eest, mis teele jäid, sest läbi nende ju saabki areneda. Kõige suurem projekt või projektid oli kindlasti Laose laagriala arendamine koos laagrialajuhhi Mariaga. Nüüdseks, kui oleme peaaegu projektiga lõpusirgel, on põnev vaadata tagasi, kust me üldse alustasime ja kuhu oleme jõudnud. Selle raames tekkis alguses tänu korraldatud mõttetalgutele mitu head ideed, mida saime kanda äriplaani. Äriplaani koostamine oli järjekorde oskus, mida koos õppisime ja *pushisime* ning hindan väga seda teadmist. Nüüdseks on lausa imeline näha, kuidas koostöös talguliste ja laagriala tiimiga saime seda äriplaani ellu viia ja päris edukalt ka esimene hooaeg glämpinguid välja rentida.

Parim präänik selle töö juures oli vahetu suhtlus organisatsiooni liikmetega ja suurema pildi nägemine.

Võin öelda, et tänu sellele tööle õppisin nii mõndagi enda kohta ja seda, mida tulevikult oodata. Alguses oli küll kurb meel sellelt kohalt lahkuda, kuid samas sain aru, et on aeg edasi liikuda ja astuda teistesse töörollidesse ning sealjuures võtta gaidluses südameasjaks just kõige olulisemad elemendid. Kindlasti on üheks selleks rolliks rühmajuhiks olemine, kuhu tahaksin rohkem aega pühendada, aga ka vähemalt projekti lõppemiseni ikka Laose laagrialaga edasi

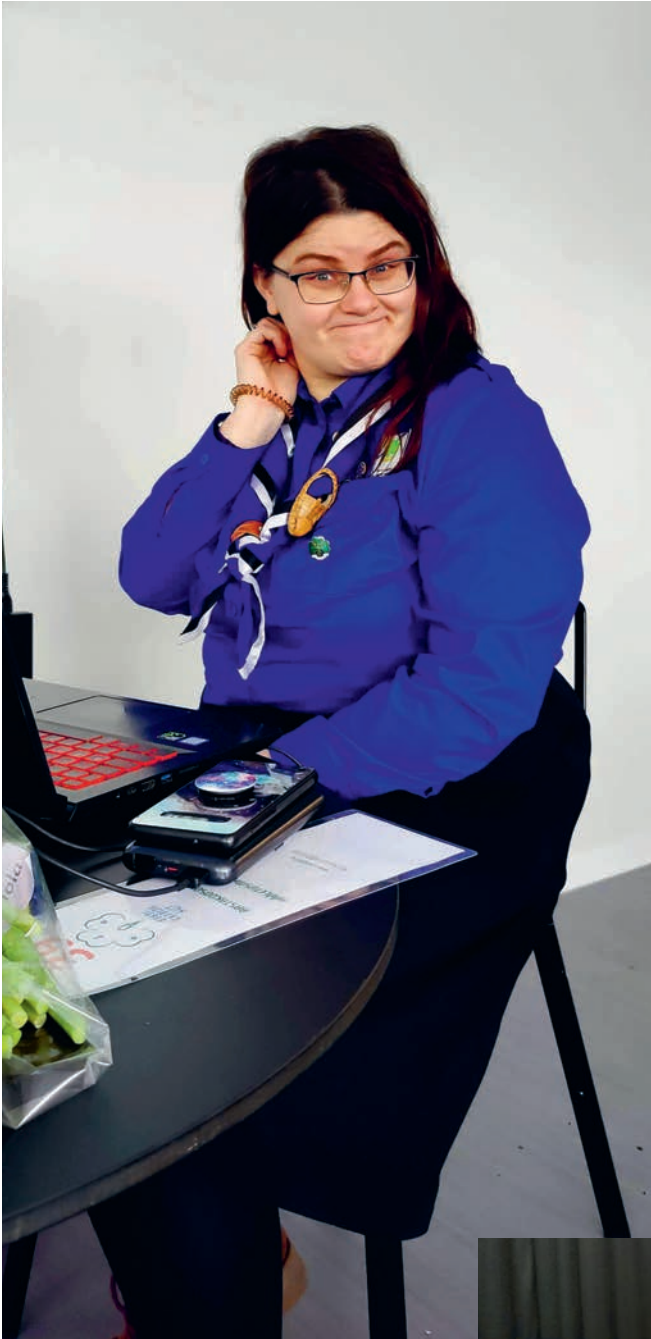
toimetada. Tunnen juba, kuidas see on aidanud seada täpsemat fookust ja teataval määral tekitanud vabama suhtluse tasandi, mille baasilt uutesse kõrgustesse pürgida.

Gaidlusest ikka ei pääse ja ta on osav sügavale põue pugema ning seetõttu ei lase ta ka minu hõlmast lahti. Gaidlus on osake minust ja oleme koos kasvanud

ning ilmselt kasvame ka edaspidi. Aitäh juhatusel usalduse eest, aga kõigile teile, et mind vastu võtsite ja saime koos nii mõnegi asja käima või lahendatud!

Siia lõppu üks Aafrika ütlus (enda sõnastuses): Üksi liigud sa kiiresti; koos käies jõuad sa kaugemale.

ngdr Ragne Kangro

Aastakoosoleku protokollimine
võtab kukalt kratsima.

Kanada laagri lõpetamisel.

Aitäh, Ragne!

Heade Mõtete Päeva korraldusmeeskonnas.

TAGASIVISE

MAILIISILE:

10 aastat noorte-organisatsiooni südadena

Ühel tavalisel neljapäeval istusin ma kodus diivanile, et koroonaajal populaarseks muutunud digiabiliste kaudu teha tagasivise Mailiisi tegevjuhi tegemistele. Videokõne Mailaga möödus, nagu kodukontorile kombeks, laste, koduloomade ja teiste olmeelu lahutamatu osade pideva tähelepanu saatel. Järgnev artikkel on koostatud Maila vestlusel arutlusel olnud mõtete ning küsimuste vastuste põhjal.

A lustame algusest – räägi kõigile neile, kes sind teavad pisut vähem, kust sina endale gaidipisiku külge said.

Aastal 1999 hakkasin ma käima Tori valla lastelaagrites. Tarmo Oidekivi viis seal tegevusi läbi, me jäime oma punniga talle silma ja ta pakkus, et me tuleksime gaidiks. Suvel toimus Valgerannas gaidilaager, kuhu tulid ka Mart Tartlan ja Ott Ristikivi. Kõik rääkisid, kui äge on gaidlus, kuidas lõkkeõhtuid saab teha, igal pool saab käia ja kohata uusi tuttavaid. Septembris kutsus Tarmo meid matkamängule. Seal me olime ikka suhteliselt rumalad, ei osanud sõlmi ega midagi. Õnneks meid õpetati ja tegelikult oli seal väga äge. Matkamäng oli ööbimisega ja ma mäletan, et mingi bänd mängis. Tutvusime Pärnu

skautidega nimega Padrunid, kes olid pisut pätu kuulsusega. Nemad olid poisid, meie olime tüdrukud ja oli jälle 10 põhjust, miks minna laagrisse. 22. oktoobril andsin ma Tori põrgus töötuse. Töötust võtsid vastu Lea Koronen, Lianne Teder (Ristikivi), Ott Ristikivi ja Tarmo Oidekivi. Kohalikud noorkotkad lasid meile aupauke tossupommide ja paukpadrunitega. Pärast õhtul läksime ühe tüdruku juurde ja kirjutasime töötusele alla, mängisime mängu ja *chillisime*. Kui me Torikatega juhatusse saime – mina, Mari, Piret, siis oli meie juht maru uhke ikka.

Kuidas sa tegevjuhi koha peale sattusid? Kui kaua sa tegevjuht olid?

Me olime alguses aktiivsed gaidid, kuid vanemaks saades kadusime pisut ära. PSGM hakkas pigem omaette asju tegema, käisime pigem Saa-

2004 Jüripäev Pärnus. Koristustiim Mari Liis ja Mailiis, kaamera taga tiimi kolmas liige Kristijan Pomm.

5. mail sai mul täis 10 aastat tegevjuhina, koos nende kahe aastaga, mis ma vahepeal kodus olin.

risool laagrites ja üritustel. Olin kuidagi eemal, sain lapse ja siis pakuti mulle võimalust Kihnu laagris programmi teha. Ju ma siis jäin seal veidike silma ja mu käest küsiti, et mis ametit sa tahaks saada, kui

sa juhatusse tuled. Kuna ma tegin laagris programmi, siis mõtlesin, et see oleks äge ja see mulle meeldiks. Kommunikatsioon oli mu teine valik, mis tundus ka põnev olevat. Ma ei jälginud gaidiudiseid väga ja ma ei mõelnud isegi, et Mann oli toona programmijuht. Selle peale Mann muidugi ütles, et noh mina olen ikkagi programmijuht ja see ametikoht valimisele ei lähe, aga proovi kommunikatsiooni. Nii ma sain kommunikatsioonijuhiks. Kui ma olin aasta olnud kommunikatsioonijuht, läks Lianne peagaidi kohalt ära, mis tundus nagu ühe ajastu lõpp. Lianne ütles, et EGL tuleb ümber struktu-

2020. aasta juhatuse koosseis.

Fotod: Kaire Jürgenson, Kirke Kalamats, erakogu

Juhatuses välja astumas kevadel 2004.

reerida ja küsis, kas ma tahan olla peagaid või tegevjuht. Ma läksin koju ja mõtlesin selle pakkumise üle. Tol hetkel sain ma miinimumpalka, tegevjuhi palk oli ikka 2 korda suurem, aga see peagaidi pakkumine oli ahvatlev. See oli meeletu au minu jaoks ikka. Ma läksin maale ja rääkisin isaga sellest ja ta soovitas mul minna tegevjuhi kohale. Isa kuulamine oli hetk, mis pani mu jaoks paika, et ka tegevjuhi roll on oluline.

5. mail saab mul täis 10 aastat tegevjuhina, koos nende kahe aastaga, mis ma vahepeal kodus olin. Nagu Mart Tartlan on öelnud – noorteorganisatsiooni peavad juhtima noo-

red, vanemad kadugu eest ära ja jäägu sinna taganurka nõu andma ja kiitma.

Mis oli sinu jaoks alustades kõige hirmsam või kõige suurem raskus? Mis praegusel hetkel sinu jaoks kõige suuremaks raskuseks on?

Raske on vabatahtlike motiveerimine ja nende negatiivsete emotsioonide ja pingete maha tõmbamine. Vahepeal ei jaksa enam, siis teed väikse pausi ja siis jaksad jälle. Ise samal ajal tunned, et sul ei ole õigust saada ühtegi tunnustust, vaid saad palka. See oli

minu jaoks konflikt, et kas sa oled ülemus, alluv või vabatahtlik, aga tahes tahtmata kui sa oled gaidluses, siis sa tahad ka ikka seda pald saada. Töö tegelikult ei ole raske, kui sa saad oma juhatuse tööle ja nad teevad rõõmuga tööd ja nad teevad palju.

Mina olin tööl 24/7 ja ei osanud oma aega leida, aga see on isikupõhine. Ma käisin peol, tulin koju ja vastasin ikka inimestele. Praegu ma teen ka kell 12 tööd, aga see on sellepärast, et ma pean laste kõrvalt töö tehtud saama, see on minu valik. Aga mingi hetk enne lapsi ma lõpetasin ära selle 24/7 olemise. Tekkis gaid-

luse üleküllus ja ma hakkasin vähem käima üritustel, kuna peab leidma enda aega ka. Kui vabatahtlikud tulevad ja teevad gaidlust vahelduseks, siis mingi hetk mul polnud mingit vaheldust.

Kõige keerulisem vist ikkagi on see, et gaidlus on sinu sõbrad, hobi ja su töö ja kui sinu sõber on sinu ülemus, siis on väga keeruline.

Hetkel on üldse see, et mul on kaksikud ja koerabeebi pealekauba, gaidlus, teise bakalaureuse lõpetamine ja korruga on palju asju laual. Väljakutse praegu on see, et ma saaksin rääkida ühe telefonikõne nii, et minu pisikesed ei jauraks.

Mis on kõige meeldejäavam hetk tegevjuhina tegutsemise ajast?

Meeldejäavaid hetki on ikka mitmeid. Mulle tuleb meelde Gloria tänulõuna, aga ma ise ei käinud seal, samas see ettevalmistus oli juba nii vinge.

OSKO koolitus oli väga meeldejääv. Nii see, kus me käisime juhina, kui ka noortele selle edasi andmine. Märkata noorte näos seda mõistmist oli ikka väga äge. OSKOST kasvasid välja ju ka Pandad. Me tegime Miiaga ühel OSKO koolitusel süüa. Me olime unistuste tiim – meie meelest olid väga head söögid, aga miskipärast meid pole rohkem kutsutud süüa tegema...

Haridus- ja noorsootöö arengukava koostamine riiklikul tasandil oli uhke. Olin seal töötubades, rääkis ja vaidlesin kaasa. Kui sa oled õige seltskonnaga ühes paadis, siis on tore tunne.

Teistpidi on väljaspool ka ägedaid asju olnud – Omaan. Sa ei käi ikka Omaanis lihtsalt niisama, Norras, Horvaatias, need on kõik väga vinged reisid olnud. Nendest on siiski Omaan vist kõige meeldejäavam olnud.

Mis on see üks asi, mis gaidluses paneb su silmad kõige eredamalt särama?

Mul panevad vist silmad särama ikka need naerukajakad gaidijuhtide seas, kui sa päeva lõpus teed nalja. Lapsed on ikka toredad ja hea vaheldus, aga minu silmad panevad särama ikka need gaidijuhid. Seda naeru ja nalja on ikka väga palju olnud, kus sa itsitad nii, et pisarad silmas. Keegi teine aru ei saa, aga ikka on naljakas.

Arendusjuht – millised kolm trikki või nippi sa talle kaasa annad?

Koostöö, koostöö, koostöö!
Nipp 1: ära küsi „kas keegi võiks teha“, sest „kedagi“ ei ole olemas. Sa lähed küsid

Laosel paistab alati päike, eriti sõpradega.

Mailiisi käe all vihmase ilma tegevuste nuputamine.

Südamematka finišis lõpetajaid õnnitlemas.

eraldi ja otse, mitte juhatuse vestluses. Sa mõtle läbi, kes oleks ideaalne, kes saaks teha ja küsi otse. „Kas keegi saaks laagri vetsus paberi ära vahetada“ – mitte keegi ei tee seda. Lähed teed ise lõpuks.

Nipp 2: tehke koos. Istu koos valdkonna juhiga maha ja tehke koos suur ülesanne ära. Siis ei pea tema tegema üksi ja ei pea sina tegema üksi.

Nipp 3: tehke juhatusega koos toredaid asju. Kutsu juhatust külla, minge koos spaasse või välja sööma. Väga oluline on, et sa saaksid enda tiimidega (juhatuse ja Laose laagriala tiim) hästi ja lähedaselt läbi.

Lisanipp 4: ära tee teiste eest asju ära. Tehke, aga tehke koos. Sa pead laskma noortel teha vigu ja nad peavad nendest ämbritest õppima. Nad ei õpi ega hakkagi kunagi õppima oma vigadest, kui sa teed kõik asjad ära. Kõik me teeme vigu, nii noored kui vanad. Ei tohi anda emotsionaalselt hinnanguid vaid tagasisidet. Tuleb osata käed tagumiku all juhtida. Ma näen seda väga palju ka meie juhtides. Sa pead ikka usaldama seda inimest, et ta teeb ja ta teeb hästi. Kui mingi asi on vajaka, küll see siis näha ole.

Kas edaspidi saab sind näha gaidluses juhatuse rollis, salgajuhina või hoopiski mingis muus rollis?

Ma tõenäoliselt ei taha teha praegu neid asju, mida ma olen tegevjuhina juba teinud. Juhatuses ma ennast ei näe, aga võib-olla midagi muud. Mingi töötuba, matkapunkt või OSKO koolitusele kokaks Miiaga. Kui keegi kutsub mind ja Miiat mõnele koolitusele süüa tegema – kui Mii on nõus, siis ka minu on vastus jah.

Tõenäoliselt kui ma lähen kuskile midagi tegema, siis see ei sõltu mitte tegevusest, vaid inimestest, kellega koos ma seda teen. See on oluline. Ma ei ütle millelegi ei ega jah praegu. Ütlen ilmselt mõne ei ja siis mõne jaa ka. Ma loodan, et need sõbrad, kes on gaidlusega tekkinud juurde, et nemad ära ei kao.

Kas on mõni asi, mida sa tagantjärele oleks teinud teisiti või jätnud tegemata?

Ma oleks seisnud selle arengukava eest, mida ma koostas, kus ma küsisin sisendit

Ära tee teiste eest asju ära. Tehke, aga tehke koos. Sa pead laskma noortel teha vigu ja nad peavad nendest ämbritest õppima.

hellakesest gaidnerini. Mul on tunne, et ma ei seisnud selle eest piisavalt ja sellepärast sellest loobuti. Uuega, mis tehti, ei olnud ka vist rahul. See pannakse muidugi minu kapsaaeda, aga ma ei võta seda enda kapsaks, kuna mina ei tahtnud seda, see polnud minu arengukava ja see ei olnud see, mida mina tegin. Ma arvan, et kui ma oleks seisnud piisavalt, siis oleks juhatus tulnud ka kaasa, aga ma ise kuidagi mädanesisin ära. Oleksin pidanud kaitsma ennast ja seda dokumenti. See on ainuke asi, mis mul on jäänud kripeldama, muud pole nagu midagi. Iga ämber on kogemus ja iga edusamm on edu.

Aastal 2021 ütlesid sa Ristikheinalehes, et ühes ööpäevas võttis sinuga seoses tegevjuhi tööga ühendust 14 inimest. Milline on see arv täna?

Ma olen targem ja praegu teadlikult hajutan kõiki vestluseid ja kõnesid nädala peale laiali.

Üks tihe päev oli 21.03 ehk päev enne nõupäevasad – sel päeval oli 12 messengeri vestlust gaidluse teemal. Lisaks oli juhatuse vestlus ka aktiivne.

Mida pead oma suurimaks saavutuseks tegevjuhi ametikohal?

Ma ei ole enda silmis midagi suurt saavutanud. Mul olid väga suured ootused endale, kuidas ma viin EGLi viie rikkama riigi sekka. Võib-olla siis see, et ma suutsin hoida tegevust nii heal tasemel, et juhitud nii väljast- kui seestpoolt juhatus said teha rohkemaid asju ja suuremaid tegusid. See oli minu moto tegevjuhina, et ma olen alati olemas ja alati aitan sind. Kui raske on, siis närime läbi, teeme koos ja saame hakkama. Või kui on kerge, siis sa teed ära ja ma plaksutan sulle. Mul ei ole olnud tõesti sellist saavutust, mida saaks ajalukku kirjutada, et Mailiis Jõgis siin tõi koju kulla.

Ma olen üritanud kõiki osa-

pooli alati kaitsta konfliktides. Mitte keegi ei tea, kui palju ma olen pidanud teid kõiki kellegi teise eest kaitsma. Mingid asjad ma olen jätnud tagatubadesse. Mulle meeldib omavahel rääkida, tihtipeale on emotsioone palju ja asja tuum on tegelikult kuskil mujal, mis jääb märkamata suurte tunnete tõttu. Kui sa inimestega otse räägid, siis on probleeme lihtsam lahendada. Keegi minuga otse konflikti pole astunud, mis pole eestlaste ega naiste seas reaalne. Ma väga tänan neid, kes mind on kuskil kaitsnud. See on

Selles kohus olid kõige pisemad gaidikesed.

Tatsajatega Nõupäevadel nõu andmas.

okei, et see pole jõudnud ka kuskil minuni ja ma pole ise pidanud oma maine eest võitlema või selgitama.

Mis edasi?

Tere, Töötukassa! Uus kuum kaup tööturul! Kui ma olin nõupäevadel ja vaatasin seda tööd, mis Ragne tegi enne mind, siis sain aru, et see, mida mul jääb vajaka, on see digipädevus. See on äge teema, aga see nõuab süvenemist. Ükski pädevus ei arene koolitusel, vaid harjutades. Ma olen küll kahe aastaga arenenud, aga nõksa piinlik on ikkagi, kui räägitakse mingitest asjadest ja ma ei saa aru. Tahaks olla rohkem seotud nädala sees, kellast kellaajani tööga. Loodan, et gaidid siiski on valmis ikka mind soovitama. Ma tahan olla Pärnus ja olla oma laste jaoks olemas.

Mida sa kõikidele väiksematele ja suurematele gaididele tahaks öelda?

Väiksematele – tehke mõllu, nalja, lolluseid. Anna võimalus ka kõige igavamale asjale, sest see võib olla tegelikult väga põnev. Natuke suurematele väiksematele ütleks ma, et oma rühmaga tehke rohkem asju. Tehke üheskoos oma üritusi, lisaks koos laagrites käimisele. Ei pea ootama, millal sulle juht ütleb, et lähme teeme nüüd seda, vaid ise tuleb

Mitte keegi ei tea, kui palju ma olen pidanud teid kõiki kellegi teise eest kaitsma.

teha ja mõelda asju, siis on elu huvitav. Kui väga ekstreemseks läheb, siis saab juhi käest abi küsida alati.

Suurematele – ei pea kartma vastutust, sest see ei ole nii hull asi tegelikult. Ei pea kartma teist gaidijuhti või arendusjuhti, et küsida abi. Kui sa küsid abi, siis joostakse tormi sulle appi. Ära kao ära, see on kõige hullem asi üldse. Kui sulle antakse mingi üritus korraldada, siis julge põrgatada mõtteid teistega.

Vahest inimesed ajavad närvi ja tuleb leida inimene, kellega puhverdada. Vali hooliga inimene, koht ja aeg, kus puhverdada. Puhverdada ei maksa suurema seltskonna ees, kõik ei saa sellest aru. Leia endale kindel usaldusisik, kellele puhverdada.

Keskenduge positiivsele. Ma korraldasin koos tolle-aegse koolitusjuhiga üht koolitust, mis oli väga vinget koolitust. Kõigile hullult meeldis, kõik olid sillas ja ma kuulsin ainult positiivseid asju. Siis keegi ütles „õues on nii ilus ilm, miks me õues ei ole“ ja see on ainuke kommentaar, mida ma mäletan. Tol päeval paistis päike üle pika aja. Me käisime õues, aga kõiki asju ei saa õues teha. Jätke meelde see positiivne asi!

Mailiisi viimane tööpäev tegevjuhi rollis on 13. mai. Pärast seda vastavad su põlevatele gaidlikele küsimustele uus arendusjuht ning värskest valitud juhatus. Siiski ootab Mailiis kutseid kvaliteetseks ajaveetmiseks kõikidelt sõpradelt nii enne kui ka pärast 13. maid.

küsis gdj Liina Sõrmus, vastas ngdr Mailiis Jõgis

Töomesilased Laosel

Laosele on lumetekk peale tõmmatud.

Mie armsal, aga tööd nõudval laagrialal toimub kibekiire talgutamise peaaegu aastaringiselt. Alles see oli, kui sügise viimased talgupäevad möödusid telke kokku pannes, tööriistu sorteerides, glämpade sisustust kokku pakkides ja talveks valmistudes. Nüüdseks on juba kolmed kevadisedki tööpäevakud peetud.

Tõsi ta on, ka talvekuudesse mahtusid ühed talgud, mis olid kombineeritud uute katelde saabumise ja lõkketoitute koolitusega. Paari suure lumetormi vahel tundus just parim aeg minna Laose talveõlumaad avastama, seega kaevas kamp aktiviste oma autodele parkimiskoha ja vantsisime Laosele mööda põlvini lumist ja langenud puid täis teed. Kohapeal kaevasime maja lumevangist välja, kütisime saunaahju ja saagisime majavammi ning niisama niiske keskkonna käes kannatanud puitmaterjali tükki-deks. Samaaegselt tegi Asso katelde esmast lühikoolitust

ning koolitusel käinute juhtimisel valmisid imemaitvad kotletid, vokiroom ja pannukad. Tööd sai tehtud ohtralt, söödud veel ohtramalt ja hiljem ei puudunud ka autode lumest välja lükkamine.

Kevadistel, selle aasta esimestel ametlikel talgutel käinud punt tegeles ülejäänud puidu saagimise ja lõhkumise ning seejärel riita ladumisega. Ka sel korral pidime veel uksi lume ja jää alt vabastama, et üldse tööriistadele ligi saada. Ometigi olime edukad, saime tehtud kõik plaanis olnud tööd ning mõni hull käis ka saunavalaval leiget leili võtmas.

Meie ülitubli laagrialajuht Maria jõudis veel ka üksi talgutamas käia, samuti on tublisti viimaseid lihve saamas kilesaun, kus suvel juba päikseloojangus mõnuleda!

Laose ootab aastaringiselt tublised gaidijuhte lastega, vanemgaide sõpradega ja gaide oma perekondadega tööd tegema ja päiksepaistes nautlema, seega pane ennast järgmistele talgutetele juba kirja!

ngdr Kaire Jürgenson

Tule talguteed tallama!

Laose ootab, et keegi ta suveks valmis sätiks ja see keegi oled Sina koos oma sõprade, sugulaste ja salgaga. Jõukohast tööd leiab kõigile ning toitu jagub veel rohkematelegi. Kohtume talgutamiseks **L, 25. mail ja P, 26. mail.**

Talgupäevad algavad kell 11 ja kestavad seni, kuni jaksu jagub.

Viisakas gaid annab eelnevalt teada talgule tulekust Mariale aadressil maria.bulak@gmail.com, tel 535 42 577 või FB Messengeris.

Mida teeb
Kaire?
Eemaldab
vapsikupesal!

Suur puu-
lõhkumise töö.

Vabatahtlik töö või vaba ja tahtlik töö

Kevadistel nõupäevadel küsis Kaire Koronen tollaselt juhatuselt, et kui me tahaks saavutada ideaalse Eesti Gaidide Liidu, siis mis on üks asi, mis peaks seal kindlasti olemas olema või paremini olema (Kaire sõnastas selle palju paremini, aga ehk saate mõttest ka minu parafraseeringus aru).

V astasin kohe esimesena, et kõik juhatuse liikme positsioonid võiks olla tasustatud, aga see jäi mul kuidagi kripeldama, sest tegelikult on ju meie organisatsiooni suureks võluks just see, et teeme seda vabatahtlikult. Seega kui mul paluti seekordset möttelõnga kirjutada, ei pidanud ma teemat kaugelt otsima.

Gaidlus ja vabatahtlikkus on alati käsikäes käinud ja mina nendega koos, täites mitmeid erinevaid vabatahtlikke positsioone nagu rühmajuht, noortekogu juht, välissekretär ja nüüd programmijuht. Aga kuna ma olen siiski hetkel „vaene tudeng”, siis ausalt öeldes ma ise unustan ka vahel ära, et vabatahtlik töö ei ole ainult see, mille eest palka ei saa. Seega peale nõupäevi otsustasin, et tahaksin seda vabatahtlikkust gaidluse kontekstis veidi lahti mõtestada.

Võtame alustuseks selle „vaba” aspekti. Jah, muidugi meil on mingid ettekirjutused Haridus- ja Teadusministeeriumilt, WAGGGSilt ja muudelt kõrgematelt organitelt või ka organisatsioonisisest kokkulepped, aga sellegipoolest on meil üpris vabad käed (demokraatia, juhhuu!). Me oleme vabad tegema meie organi-

satsioonist meie enda nägu. Me oleme vabad avaldama arvamust. Me oleme vabad õpetama noortele järgpunkte täpselt nii, nagu me ise kõige paremini oskame, kahe juhi lähenemine samale punktile võib olla täiesti erinev, aga lõpuks loeb see, et noor on selle oskuse omandanud. Ja me oleme vabad panustama Eesti Gaidide Liitu täpselt nii, nagu meil antud hetkel aega ja

dideerin. Aga olen alati vaba tegema neid otsuseid.

Ja siis on meil see teine pool: „tahtlikkus”. Eks meil kõigil on omad põhjused, miks me gaidlusesse tulime ja miks me siia püsima jääme. Ma ei usu saatusesse, aga kui oleks midagi, mis suudaks mind veenda selle võimalikkuses, oleks selleks ilmselt minu s a t t u m i n e

Sirli on käinud läbi terve Eesti rannajoone.

soovi on. Mina tundsin näiteks, et juhatus on hetkel minu jaoks see kõige õigem koht ja rühmajuhina ei saa praegu anda endast nii palju, kui ma ise tahaks. See ei tähenda, et ma ei võta kunagi uuesti rühma või et ma kindlasti järgmisel aastal uuesti juhatusse kan-

gaidlusesse. Aga olulisem on just püsijäämine. Selles peitub (vähemalt minu puhul) see esimene „tahtlikkus” gaidluses ja neid „tahtlikkusi” on olnud iga uue rolli juures, mille gaidluses vastu olen võtnud, sest ega ma ei oleks rühma võtnud, kui ma poleks tahtnud teistele

noortele pakkuda seda, mida ma ise hellakesena gaidluses kogeda sain. Ma ei oleks noortekogu juhi kohale astunud, kui ma poleks tahtnud gaidide liitu rohkem panustada ja teisi vanemgaide gaidluse juures hoida. Ma ei oleks juhatusse kandideerinud, kui ma poleks

tahtnud meie organisatsiooni juhtida ja ennast selle kaudu proovile panna. Ja ma ei usu, et keegi teist oleks minu poolt hääletanud, kui te poleks minu silmis seda tahtmist näinud.

Lõpetuseks tahaksin ma veel selle Kaire küsimuse ja minu algse vastuse juurde tagasi tulla. Ma tegelikult ikka arvan, et kõik juhatuse liikmed peaks tasustatud olema. Mitte, et kõik peaks palka teenima, vaid nad peaksid tasutud saama hoopis kogemustes, võimalustes ja maailma parimates kaaslastes. Ja täpselt nii ongi ju meie juhatuse liikmed ja ka kõik ülejäänud vabatahtlikud juba praegu tasustatud. Vähemalt mina küll olen. Ja mis puudub ideaalsesse Eesti Gaidide Liitu, siis loodan lihtsalt, et me ei jõua kunagi selleni. Sest „ideaalne” pole ainult igav, vaid gaidluse eesmärk on ju täna olla paremad, kui olime eile ja homme olla paremad, kui olime täna ning ei tohi unustada väärtustamast neid esmapilgul ehk varjule jäävaid „ideaalseid” osakesi, mis meie organisatsiooni juures juba olemas on.

ngdr Sirli Staub

Me oleme vabad panustama Eesti Gaidide Liitu täpselt nii, nagu meil antud hetkel aega ja soovi on.

Otsi Otti õppepäev Laosel

16. oktoobril viisid gaidid läbi Otsi Otti! õppepäeva Rocca al Mare 4. klassidele ei kuskil mujal kui meie Laose laagrialal. Meie juurde sõitis üle 70 õpilase, kes pandi maha Laose tee otsas. Meie grupijuhid võtsid nad vastu ning veetsime päeva metsas, et selgeks õppida metsas eksimise ja ellujäämise kolm kuldreeglit. Kolm kuldreeglit on:

1. Kallista puud
2. Ole nähtav ja kuuldav
3. Hoia sooja

Lapsed jagunesid kaheksasse rühma, kus üle terve Laose tehti erinevaid põnevaid tegevusi: õpiti kaarti lugema, kallistati puud, tehti lõket, ehiti jõulupuud, tehti end nähtavaks, söödi üks turgutav eine ja palju muud. Kõige lõpus demonstreeris Asso, kuidas teha tossulõket ja kui võimas see on! Kõik õpilased said endale osalemise eest tunnustuse ja lahkuti täis energiat ja häid emotsioone, lõkkelõhn küljes.

gdr Kirke Kalamats

Energilised grupijuhid laste jaoks alati valmis.

Fotod: Kaire Jürgenson, Kirke Kalamats

Lilled eelmise aasta parimale salgajuhile.

Salgajuht 2023

Sel aastal oli väga rõõmustav jälgida, et inspireerivaid salgajuhte märkasid nii lapsed, noored kui teised gaidijuhid ning enda mõtteid väljendasid ka mõned eemale jäänud, kellele üks või teine kaugelt silma on jäänud. Märkamise ja tunnustamise oskus on elus väga oluline ja on hea meel nentida, et ka meie gaidiperekonna ringis see oskus vaid pareneb.

Aasta Salgajuhi konkurss kuulutati välja nädal enne Heade Mõtete Päeva laagrit, kus kõigil oli võimalus esitada enda nominent koos vabas vormis põhjendusega. Laagris kogunes komisjon, kes koosnes kolme kogu esindajatest: Miia Kraun juhatuses, Annaliis Koemets noortekogust, Mailiis Jõgis gaiderkogust. Koos komisjon arutas kõiki nominente ning valis erinevaid aspekte hinnates välja gaidijuhi, kes just sel aastal kõige enam silma paistis. Aasta Salgajuhi tunnustus anti kätte tänuõunal, mis oli märtsikuus.

Nominendid Aasta Salgajuhi tiitlile olid Jääkarude juht Maria Bulak, Kirsikarude juht Maria Kirss, Superkutsade juht Kristel Lehtme, Tori Kuradikeste juht Reelika Ruubel, Tori Lillekeste juht Tiina Liiv, Keila GrokoDilide juht Kaire Koronen, Galaktika Pingviinide juht Tiia Lillemaa, Pandade juht Kirke Kalamats.

Aasta Salgajuht 2023 laureaadi tiitli pälvis Tiina Liiv.

Tiinat peetakse väikese koha aktivistik, kellel on meeletult suur roll nii laste kui kogu gaidluse tasandil. Ta aitab lapsed absoluutselt alati hädast välja ning on imeline motiveerija, kui tuju on nullis. Pärnumaal on juba pikka aega tal raudne roll nii Tori salga kasvatamise kui kogu Pärnumaa tegemiste eestvedamises. Oma piirkonnas paistab gaidlus silma ka väljapoole kohalikust tasandist. Tori Lillekeste ja Kuradikeste salgas, keda Tiina koos Reelika veab, on väga pikk nimekiri toimekatest lastest, keda näeb alati ka laagrites. Tiina lubab lastel olla täpselt sellised nagu nad on, arvestades nende individuaalsust ja eripära. Ta on avatud ja uuendusmeelne, toetades uusi algatusi ja värskeid gaide. Kõrvvalt on näha kui tulihingeliselt Tiina gaidlusega tegelemist võtab.

Komisjon pani ka tähele, et Tori rühmades on reegel, et see, kes koondustel kohal ei käi, laagrisse ei saa. Ning see omakorda näitab, kui fantastiline on osavõtt koondustest, mis on tegelikult gaidliku teekonna alustalad. Pika tegude nimekirja taga on Tiinat märgatud ning üheskoos nõustatud, et just tema saab Aasta Salgajuht 2023 tunnustuse.

gdr Kirke Kalamats

JÕULUKOONDUSED

TORI LILLEKESED JA TORI KURADIKESED:

11. detsembril toimus jõulumeeleolukas sõpruskohtumine gaidide ja Raeküla Vanakooli keskuse noorteka liikmetega. Raeküla poolt oli noortega kaasas Ave Teeääre ja meie Reelikaga olime siis Tori poolt. Jõulusünnmusel matkati, tehti lõket ja piknikku Tori Põrgus. Matkal oli vaja lahendada ristsõnu, et kokku saada ilus luuletus. Pärast sõime soolaseid ja magusaid saiakesi, jõime teed ning grillisime vahukommel! Kokku osales ligi 25 noort.
ngdr Tiina Liiv

Matkal Toris lahendasime salakirju.

KARUDE LIPKOND: Detsembri keskel saime Viimsi Huvikeskuses kokku lipkonna üksustega – Grislid, Pandad, Päikesekarud, Jääkarud. Tegime tubaseid tegevusi jõulutulukeste keskel. Soojenduseks tegime läbi kõikide

üksuste koonduse alustamise traditsioonid. Tegelesime ka sügavamate teemadega ja täitsime igaüks Vaimse Tervise Esmaabi töövihikut, milles andsime erinevates valdkondades hinnanguid oma vaimsele tervisele (kellel huvi – <https://esmaabi.peaasi.ee/toovihik/>). Vahepeale mängisime veel aktiivsemaid mängu, näiteks meeskonna usalduse ja tunnetuslikkuse proovile panekuks tuli võtta rivvi, seejärel üksteise õlgadest kinni, silmad sulgeda ja ainult kõige tagumine sai silmad lahti hoida ja pidi õlapatsutustega rääkimata tervet meeskonda punktist A punkti B juhendama. Lõpupoole toimus suur meisterdamising, saime ise teha igasugusest materjalist jõuluehteid ja kaunistasime piparkooke. See oli üks südantsoojendav kokkusaamine.
gdj Annabel Klein

Soojendusmängud seltskonna tundmaõppimiseks

KEILA GROKODILID:

Sel aastal otsustasime teha enda liikmetele jõulukingitusena meie salga GrokoDilide pused, mida nüüd uhkusega tulevastel üritustel kanda saame. Märgake neid pused järgmises laagris!
ngdr Kaire Koronen

Vormipäev 2024

Annabel kodukontoris.

Tiina Pärnu Haiglas.

Kaire käis vormiga kontoris.

Vormipäev 2024 Tori Põhikoolis.

Birgith-Carina vormiga koolis.

Laagrialajuhhi konkurss

Armas gaidkond, sellel aastal toimub laagrialajuhhi konkurss, kuhu ootame kandideerima üle 18-aastaseid aktiivseid huvilisi ja pealehakkajaid. Praegusel laagrialajuhhil Maria Bulakil saab selle aasta juunis ametiaeg läbi.

Kandideerimisel arvesta järgnevaga:

- Kandideerimistähtaeg **1.06.24!**
- Dokumendid, millega kandideerija võiks tutvuda – Laose laagriala kord, Laose äriplaan, arengukava jms.
- Kandideerida tuleb **koos meeskonnaga**, kelle vahel on jaotatud järgnevad vastutusvaldkonnad: **turundus/müük, kommunikatsioon, rahastus, heakord, programm, rentimine, ehituse projekti juhtimine, juhtimine**. Ühel inimesel **VÕIB** olla vastutusel

mitu valdkonda, meeskonnas võiks olla vähemalt 2 inimest veel lisaks laagriala juhile.

- Kandideerimisel esitada **info@gaidid.ee** meiliaadressile meeskonna koosseis ja väike kirjeldus, millised plaanid ja unistused teil on, kuidas on rollid jaotatud jne.
- Laagrialajuht valitakse juhatuse poolt juunis 2024. Väljaõppe periood suve lõpuni, mille ajal Maria on kõrval ja toetab.

**EESTI
GAIDIDE
LIIT**

Toimetus:

Kaire Jürgenson
Kirke Kalamats
Annabel Klein
Liina Sõrmus
Janete Toomik

Kujundus Ruth Laasi

Toimetuse address:

Tööstuse 48a, Tallinn 10416
kommunikatsioon@gaidid.ee
www.gaidid.ee

Trükikoda Pajo

*Suur tänu ka kõigile
kirjutajatele ja pildistajatele!*